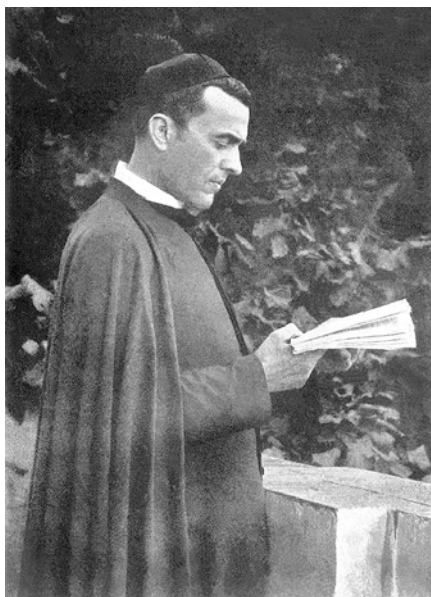

Verdaguer Edicions fa més feixuga la històrica aventura de Jacint Verdaguer a l'Aneto

Des de la primera frase de la nota prèvia ja t'hi entrebanques: quan es parla de l'autor, penses en Verdaguer però després veus que es refereix a la persona que escriu el llibre, Bernat Gasull i Roig, l'excursionista que ha resseguit els camins de Verdaguer pel Pirineu, en la seva ascensió a l'Aneto, la Maleïda, encara que ell digui –una de les nombroses perles del text– que “vaig fer la travessa, de dalt a baix”.

Verdaguer Edicions, l'editorial de la Fundació Jacint Verdaguer, publica a la col·lecció “Univers” el volum *Maleïda. L'aventura de Jacint Verdaguer a l'Aneto*, de Bernat Gasull i Roig (Barcelona, 1971), un llibre que demostra que és més necessària que mai la lectura de Verdaguer, un escriptor, ha dit la coordinadora editorial, Carlota Torrents, que “deixà prou llavor perquè en [sic] la seva obra la llengua literària catalana fes camí”. Devia voler dir que “amb la seva obra”, o “gràcies a”, fes camí, i aquesta incapacitat per detectar les pròpies perles –ha escrit: “l'encara jove Verdaguer va morir”– l'aplica als textos que edita, com demostra pàgina a pàgina, frase a frase, l'excursionista Gasull i Roig.

Verdaguer Edicions fa, de l'edició de Jacint Verdaguer, una gran aventura.

La reproducció de textos poètics de Verdaguer assoleix un dels objectius de l'editorial, que Verdaguer, com ha dit la coordinadora, “sigui llegit, rellegit, contrallegit”, perquè molts dels versos que s'hi reproduïen no són fidels a

l'original, i en molts casos n'alteren el sentit. Per tant cal llegir, rellegir i contrallegir Verdaguer, i així el lector podrà detectar de quin Verdaguer citat et pots confiar o no.

L'estratègia respon a la raó de ser de la col·lecció “Univers”, col·lecció que convida “creadors i intel·lectuals” que no siguin ni verdagueristes ni estudiants de filologia acomboiats per verdagueristes reputats, que, a més de llegir-nos Verdaguer des de la contemporaneïtat, l'acostin a lectors que “si no fos”, per exemple, “per les ascensions al Pirineu que repeteix Bernat Gasull”, no s'hi haurien apropat mai.

Nyaps i manipulacions a banda, el llibre, tal com està redactat, concebut i dissenyat, demana un esforç mental comparable a l'esforç físic dels excursionistes Verdaguer i Gasull. No podem imaginar-ne el resultat si Verdaguer Edicions no comptés amb l'impuls de la Fundació Verdaguer, els suports del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, la Diputació de Barcelona i la Fundació la Caixa i les col·laboracions de la Societat Verdaguer i la Universitat de Vic-Universitat Central de Catalunya.

LES NOTES DE VÍCTOR RIPOLL

■ Misteri

La frase inicial de *L'Ésser Estimat* (Labreu), d'Evelyn Waugh, és un misteri: “Durant tot el dia (...) però al vespre es va aixecar una brisa que bufava des de l'oest, des del cor de la posta del sol i de l'oceà, i que amagat darrere les bardisses del serradell ni es veia ni se sentia”. Què amaguen les bardisses? En l'original no n'hi ha cap, perquè la “i” darrera de l'oceà hi és

inexistent i, per tant, cal traduir: “... de l'oceà, que amagat...”.

■ Poder de decisió

A més d'estar “mirant de decidir” si havia de millorar la novel·la que “estava traduint”, el narrador de *L'últim mono*, de Lluís Maria Todó, també està mirant de decidir “si, en cas de fer-ho, algú notaria els canvis i com hi reaccionaria”. Quin poder de decisió!

■ Transsexualisme

Giovanni Maria Bertini (Barcelona, 1900-Torí, 1995), passa, en el *Diccionari de la literatura catalana*, de catalanòfil i hispanista, a “autora” de dos reculls.

■ Homilia infidel

El DIEC2 confirma la definició d'*homilia* del DIEC1: “Prèdica que es fa per explicar al poble un o més fragments bíblics llegits

dins les celebracions litúrgiques cristianes”. Això no va a missa. Una homilia és una exposició que es fa dels misteris de la fe i de les normes de la vida cristiana, a partir de la lectura dels textos sagrats, no pas per explicar-los. No calia rectificar el Fabra: “Prèdica que es fa per explicar al poble les matèries de la religió”. En tot cas, només afegir-hi: “arran de la lectura dels textos sagrats”.